

Győr, 1905. augusztus 8. – Debrecen, 1952. november 17.

Polgári családból származott, apja a Gazdák Biztosító Szövetkezete vezérképviselőjének az igazgatója, a Tiszántúli Könyv- és Lapkiadó Rt. tulajdonosa volt. Kereskedelmi érettségit tett, majd három hónapos tanfolyamot végzett a debreceni gazdasági akadémián. Rövid ideig a szülei földjén gazdálkodott. 1927-től az apja által alapított Tiszántúli Könyv- és Lapkiadó Rt. tisztviselője, később cégvezető, apja halála után, 1941-től a vállalat igazgatója. Újságírással is foglalkozott, előbb a Debrecen című lap felelős kiadója, majd főszerkesztője. Az Új Máramaros szerkesztőségének a tagja. Örökölt 22 kat. hold földjén gazdálkodást is folytatott.

1938 januárjában belépett a Független Kisgazdapártba. A német megszálláskor, 1944. március 19-én a Sztójay-kormány betiltotta a lapját. A front átvonulása után azonnal bekapcsolódott a kisgazdapárt újjászervezésébe. 1944 decemberétől a debreceni, illetve a Hajdú vármegyei szervezet vezetőségének a tagja, 1947–1948-ban társelnök. Ismét kiadta és szerkesztette a Debrecen című lapot. 1945 márciusától 1948 májusáig a debreceni törvényhatósági bizottság tagja. 1945. november 4-én a Hajdú és Bihar vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondása után támogatta a Dobi–Gyöngyösi-féle baloldali pártvezetőség politikáját. 1947. június 25-én az FKGP Politikai Bizottsága kinevezte parlamenti fővitarendezővé. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon régi kerületében újraválasztották. 1947. szeptember 12-étől 1948. április 17-ig az FKGP Politikai Bizottságának a póttagja. 1948. márciustól 1949 tavaszáig a párt debreceni és Hajdú vármegyei szervezetének az elnöke. Bekerült az Astoria Szálloda Rt. igazgatóságába. A Magyar–Szovjet Művelődési Társaság és a Magyar–Jugoszláv Baráti Társaság tagja. 1949. január–februárban részt vett a párttagságot felülvizsgáló tisztogatóbizottság Hajdú megyei munkájában. Államosították a vállalatát. Ő maga 1949. június 17-étől a Hírlapkiadó Nemzeti Vállalat vezérigazgatója lett, de hamarosan leváltották, ezután statisztikus az Üvegkereskedelmi Állami Vállalatnál. 22 kat. hold földjét 1950-ben az állami gazdaság térítés nélkül átvette. A megpróbáltatások aláásták az egészségét, hamarosan meghalt.